

ODVETNIŠKA PISARNA
ZAKONJŠEK

19-08-2013

PREJETO

P 2137/2011-III



REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrožno sodišče v Ljubljani je po okrožni sodnici Martini Zidar

v pravdni zadevi tožeče stranke: Martina Dragoš Grims, ki jo zastopa odvetnik Jože Hribernik, iz Odvetniške pisarne Hribernik Petrič iz Ljubljane, zoper toženo stranko: Mladina časopisno podjetje d.d. Dunajska cesta 51, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Zakonjšek iz Ljubljane,

zaradi:opravičila, objave sodbe in plačila odškodnine (pcto. 80.000,00 EUR),

dne 20. junij 2013 opravljeni glavni obravnavi, istega dne

RAZSODILO:

I. Tožbeni zahtevek, ki se glasi:

„Tožena stranka je dolžna v 15 dneh plačati tožnici Martini Dragoš Grims, [REDACTED], [REDACTED], 79.000,00 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od poteka paricijskega roka dalje do plačila.

Tožena stranka je dolžna v 15 dneh objaviti to sodbo v celoti v tedniku Mladina in se ob objavi sodbe tožeči stranki v isti izdaji tednika Mladina tudi opravičiti z naslednjim besedilom: „Mladina, d.d. se opravičuje Martini Dragoš Grims ter njenim trem otrokom za objavo fotografije njene njene družine in za primerjavo te fotografije s fotografijo na kateri je Joseph Goebbels s svojo družino. Mladina, d.d.

Tožena stranka je dolžna v 15 dneh povrniti tožeči stranki njene pravdne stroške z zakonskimi zamudnimi obrestmi od poteka paricijskega roka dalje do plačila. „

se zavrne.

II. Tožeča stranka je dolžna v 15 dneh povrniti toženi stranki njene pravdne stroške v znesku 2.381,00 EUR v primeru zamude z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva izteka roka za prostovoljno plačilo do dneva njegovega plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožeča stranka v tožbi (dne 15.9.2011) navaja, da je tožena stranka, ki je izdajatelj tednika Mladina, v številki 09 dne 4.3.2011 na zadnji strani (stran 72) v rubriki „Mladinamit“ v prispevku z naslovom „Ni vsak dr. G. že dr. Goebbels“ , objavila fotografijo tožnice in njene družine in jo poimenovala „dr. Grims z družino“ ter tik ob njej fotografijo nemškega nacističnega politika in nacističnega ministra za propagando Josepha Goebbelsa, ki jo je poimenovala „dr. Goebbels z družino“. V prispevku je zapisano: „*Naš nekdanji sodelavec Sena Driskić je na svojem fejsbuku dr. Grimsa primerjal z dr. Goebbelom. Uredništvo Mladinamita se pridružuje protestom. Mogoče se zdi, da se dr. Grims zgleduje po svojem vzorniku, a mu do njega še veliko manjka in mu trenutno ne seže niti do pasu. Potrebno bo še veliko vaje v manipulaciji. Sieg!*“. V isti izdaji tednika Mladina je na 2. strani objavljen tudi uvodnik odgovornega urednika Grege Repovža z naslovom „*O Goebbelu in njegovih*“. V njem pisec utemeljuje primerjavo med Josephom Goebbelom in tožničnim možem Brankom Grimsom oziroma utemeljuje primerjavo metod Hitlerjeve nacionalsocialistične stranke z domnevnimi metodami Slovenske demokratske stranke, katere vidni član je

Branko Grims. V uvodniku je zapisano: „*Je res nedopustno primerjati Grimsa in Goebbelsa, Janša in Hilterja ? Seveda ne gre za to, da bi bila Janša in Grims zločinca, nacista. Gre za to, da uporablja SDS, in najbolj SDS poosebljata prav Janša in Grims, metode političnega boja, ki so jih ne samo uporabljali, ampak v knjigi tudi vestno popisali prav nacisti.*“ ter „*Preberite še enkrat Hitlerjeva Strasserjeva in Goebbelsova politična navodila. Če ne bi bilo zraven teh treh srhljivih imen, bi verjetno zelo hitro prepoznali čigave metode političnega boja so danes to. Ko zapisom pritaknemo imena, seveda avtomatično rečemo, da je to prehudo. A kaj je v resnici prehudo. Primerjava?*“ Tožeča stranka v tožbi pojasnjuje, da je mama treh otrok in poročena z Brankom Grimsom, poslancem Državnega zbora RS, izvoljenem na demokratičnih volitvah leta 2008. Sama politično ni dejavna. Navaja, da je splošno znano, da je bil Joseph Goebbels nacistični politik, član nacionalsocialistične delavske stranke, katere vodja je bil Adolf Hitler in med leti 1933 in 1945, ko je storil samomor, tudi nacistični minister za propagando. Splošno znan je kot eden vodilnih in vidnih članov totalitarnega nacističnega režima v Nemčiji in kot tak pooseblja zločinske vrednote in hudodelstva zoper človečnost, ki so značilna za obdobje nacizma pred in med 2. svetovno vojno. Joseph Goebbels je bil poročen z Magdo Goebbels, s katero sta imela 6 otrok. Znano je, da sta ob porazu nacistične Nemčije v 2. svetovni vojni, domnevno 1. maja v večernih urah, zakonca Goebbels storila samomor. Pred tem sta s strupom umorila vseh 6 svojih otrok. Tožeča stranka zatrjuje, da povzeti prispevek z naslovom „Ni vsak dr. G. že dr. Goebbels“ izrecno in neposredno primerja družino tožnice z Josephom Goebbelksom in njegovo družino. V tej primerjavi se tožnico primerja z Magdo Goebbels. Primerjava je očitna, nedvoumna in izrecna. Branka Grimsa se primerja z nacističnim zločincem Josephom Goebbelksom, tožnico pa z Magdo Goebbels. Primerjavo tožeča stranka zagovarja, opravičuje in utemeljuje preko odgovornega urednika tednika Mladina, Grege Repovža v že omenjenem uvodniku sporne številke 9, ter nadalje še vsaj v številki 10 z dne 11.3.2011; v uvodniku „Pravo ime“, na str. 2: „*Ne sprenevedamo se. Slika Grimsove družine smo ob Goebbelsovi objavili pri polni zavesti.*“ in na strani 17 v kolumni z naslovom „Primerjave“, kjer Janko Lorenci utemeljuje: „*Objava fotografij lahko zbuja nelagodje in pomisleke, toda njeno osnovno sporočilo je jasno in stoji - uporaba metod, ki so jih prakticirali nacisti, je nevarna in se dogaja tu, pred našimi očmi. Da bi to slišali in vzeli zares, je včasih potrebna radikalnost.... Vsebinsko je objava v Mladinamitu globoko upravičena.*“; ter nadalje na 25. strani v članku Jureta Trampuša z naslovom „Zakaj smo objavili fotografijo Grimsove družine“, kjer je navedeno: „*Zapisano je, da so politične metode in propaganda, ki jih uporabljata Grims (in SDS), podobne tistim, ki so jih uporabljali v Nacistični Nemčiji... Mladinamit se ni norčeval iz otrok, pač pa jih je na primeru politične propagande prikazal, kam lahko pripelje metoda političnega boja, ki jo gojijo v SDS.*“; in nenazadnje ponovno v rubriki „Mladinamit“ na 80. strani, kjer je v prispevku z naslovom „Opravičilo in odstavitev“ s posmehljivimi

besedami zapisano: „*Opravičujemo se družini dr. Grimsa, ker smo jo objavili na sliki ob članku „Ni vsak dr. G. že dr. Goebbels“, ker družina nikakor ni odgovorna za dejanja, ki jih stori njen pater familias. Ne bomo je več objavili v tej družbi. Uredništvo Mladinamita se je odločilo, da zaradi tega zavržnega dejanja odstavi urednika Berta Ritotreba in ga pošlje v Guantanamo.*“ S tem pa je tožena stranka posegla v čas in dobro ime tožnice, zato zahteva odškodnino. Tožeča stranka zatrjuje, da je primerjava tožničine družine z nacističnim politikom in zločincem Josephom Goebbelsem in njegovo družino, načrtna, izrecna in neposredna, takšna objava fotografije družine tožnice in primerjava te fotografije z družino Josepha Goebbelsa, tožena stranka pomeni nedopustno ravnanje - ki ga je tožena stranka nadaljevala in dodatno podkrepila v omenjenih in delno citiranih prispevkih v tedniku Mladina. Z opisanim ravnanjem je grobo okrnila osebnostne pravice tožnice, posegla v njeno duševno celovitost in zasebnost (predvsem s posegom v njeno osebno in družinsko življenje) ter razžalila njeno čast in dobro ime. Primerjava tožnice z ženo nacističnega zločinca Goebbelsa, ki je bila tudi sama nacistka in zločinska je nedopustna. Tožeča stranka pojasnjuje, da je Magda Goebbels ena najvidnejših nacistk in zvesta občudovalka Adolfa Hitlerja, ki je npr. vsem šestim otrokom izbrala imena, ki se začnejo s črko H – kot Hitler. Primerjava tožnice, ki je skrbna in ljubeča mama svojih treh otrok, z Magdo Goebbels, ki je svoje otroke hladnokrvno umorila, pa je grozljiva. Gre za objektivno nedopustno, žaljivo, zaničljivo primerjavo, ki izziva objektivno ogorčenje, ki je že zato vredna obsodbe, tožnica pa je tudi subjektivno razžaljena in prizadeta in trpi hude duševne bolečine. Samo dejstvo, da se tožnico enači z Magdo Goebbels, ki je zastupila vse svoje otroke, predstavlja grobo ponižanje tožnice, ki poskuša razvrednotiti njeno materinstvo, njeno življenje in njo samo, kar jo izredno žalosti in vedno znova zaboli. Tega ne more pozabiti. Tožnica pojasnjuje, da imata z možem Brankom Grimsom zelo rada svoje otroke, sama pa je vse svoje življenje podredila materinstvu, za otroke je in bo vedno bi storila vse dobro in tako bo vedno ravnal tudi njen mož. Vedno se je trudila, da bi bila najboljša mama, zato stisko svojih otrok in njihovo ponižanje doživlja kot lastno stisko in bolečino. Navaja, da so otroci bili v šoli deležni šikaniranja in neprijetnih vprašanj sošolcev v šoli oziroma prijateljev v vrtcu. Kljub temu, da sta si z možem prizadevala, da ne bi razmišljati o teh stvareh, in sta otrokom skušala v spomin priklicati lepe stvari, so otroci dolgo časa reagirali drugače, bili so negotovi, ponoči niso mogli spati, prihajali so k možu in tožnici skati zavetje in tolažbo. Zaradi bolečin in skrbi tudi sama ni mogla spati, zaradi neprespanosti pa je razdražljiva, kar slabša njeno družinsko življenje. Pred drugimi se mora zagovarjati, kot da je storila kaj slabega, s tem, ko sta z možem, tako kot vsako leto peljala otroke na tradicionalno romanje na Brezje, kjer je nastala sporna fotografija. Posebej boleče je dejstvo, da so mnogi s privoščljivostjo povzeli to montažo in jo celo dodatno utemeljevali, pri tem pa jim za stisko tožničinih otrok in njeno lastno stisko ni bilo nič mar. Primerjava družine tožnice in nacističnega zločinca Josepha Goebbelsa je tožena stranka v

Tedniku Mladina zagovarjala in opravičevala; zanjo in njene avtorje, ki so v imenu tožene stranke zagovarjali poseg v tožničine osebne pravice, so bili otroci tožnice in tožnica sama zgolj sredstvo nizkotnega političnega obračunavanja s tožničnim možem. Ravnanje tožene stranke je povzročilo, da so se odnosi v družini tožnice spremenili. Tožnico ves čas skrbi za njene otroke, ne počuti se več varno, enako zaskrbljenost in stisko opaža tudi pri svojem možu. V nadaljnjih vlogah tožnica trdi, da politično ni aktivna, da pa se občasno njena družina, ki je srečna in harmonična, znajde tudi, ko njenega moža, kot javno osebnost, javnost prepozna. Sama ima pravico, da ob cerkvenem prazniku svojo vero izpoveduje v katerokoli vrsto posvečenega prostora, nihče pa nima pravice, da ji v takšno zasebno in intimno izpovedovanje njene vere poseže na tako surov način, kot je to storila tožena stranka. **Tudi, če je tožnica morda pustila**, da je nastala fotografija nje in njenih otrok, ob tem zanesljivo ni privolila v to, da se njena fotografija javno objavlja in zlorablja, predvsem ne v kontekstu, ki je zaničljiv in žaljiv. Sporna primerjava fotografij in prispevki, zelo jasno opredeljujejo položaj tožnice, da tožnica na fotografiji predstavlja Magdo Goebbels, ki je svojemu možu pomagala graditi politično kariero in na koncu svoje otroke ubila. V zvezi z zahtevkom za objavo sodbe navaja, da je zahteva da se sodba objavi na enak način kot je bilo storjeno nedopustno ravnanje, saj se bo isti krog bralcev, kot tisti, ki je bral sporne prispevke, edino na tak način lahko seznanil o izidu tega postopka oziroma o tem, da so sporna pisanja nedopustno posegla v čast in dobro ime tožnice ter v njeno zasebnost in dostojanstvo, saj je imela objava spornih prispevkov širok odmev v javnosti, kar potrjuje tudi tožena stranka s tem, ko trdi, da je šlo pri nadaljnjem utemeljevanju spornega ravnanja za „javno razpravo“. V zvezi z duševnimi bolečinami navaja tožeča stranka dodatno navaja, da je v družini, zaradi razdraženosti, ki je posledica spornih objav, prihaja do sporov.

2. Tožena stranka v odgovoru na tožbo in vlogah prereka zahtevku po temelju in višini. Glede nedopustnega ravnanja navaja, da je z objavo spornih člankov, izvrševala svojo ustavno pravico do svobode izražanja (39. člen Ustave RS) in opozarja, da ima tisk v demokratični družbi zelo pomembno vlogo, še posebej, ko gre za izražanje v okviru novinarskega poklica. Navaja, da so široke meje svobode tiska eden izmed temeljev sodobne demokratične družbe, svoboda političnega izražanja pa ima še posebej velik pomen za demokratičnost družbe. Tožnica je žena enega od najpomembnejših in najbolj vplivnih politikov v Sloveniji, saj tožničin mož ni le poslanec, ampak je eden od najbolj vplivnih članov Socialne demokratske stranke. Tudi tožnica je politično aktivna, ker podpira svojega moža tako, da se z njim in njunimi otroki pojavlja na javnih prireditvah in v medijih, v javnosti kaže sliko srečne in harmonične družine in na ta način pomaga možu, da gradi politično kariero ter pridobiva naklonjenost med volivci. Tožnica bi se lahko, tako kot mnoge žene in partnerke politikov doma in v tujini, odločila, da sebe in svojih otrok ne bo medijsko izpostavljala, vendar se je očitno odločila, da ji uspeh

moževе politične kariere pomeni več kot njena zasebnost in zasebnost njenih otrok. Z omenjenimi članki ni bilo poseženo v njeno čast in dobro ime, ker se članki na tožnico ne nanašajo, da je tožnica prikazana na fotografiji, pa ne predstavlja posega v pravico do časti in dobrega imena. Tožena stranka prereka trditev tožeče stranke, da je tožnico primerjala z Magdo Goebbels. Vsi sporni članki so obravnavali temo, ki je v javnem interesu, nastali pa so kot odziv na kritike, ki jih je doživljal Denis Sarkić (nekdanji sodelavec Mladine, zdaj pa tiskovni predstavnik stranke Socialnih demokratov), ker je na svojem zasebnem Facebook profilu objavil sliko Branka Grimsa ob fotografiji Josepha Goebbelsa. Ta objava je v javnosti sprožila razpravo o tem, ali je primerjava med Brankom Grimsom in Josephom Goebbelsom, na način, kot ju je primerjal Denis Sarkić, dovoljena, kar je brez dvoma tema javnega pomena. Na provokacijo Denisa Sarkića so se odzvali številni mediji (primer odziva so izpiski oddaje Svet na Kanalu A). Novinarji tožene stranke so imeli pravico in dolžnost, da izrazijo svoje mnenje o primernosti objave fotografije Branka Grimsa ob fotografiji Josepha Goebbelsa. Uvodnik „O Goebbelsu in njegovih“ si tožnica razlaga napačno. Besedilo uvodnika govori le o „metodah političnega boja „ Branka Grimsa in o tožnici ne govori. Enako kot uvodnik je bil tudi prispevek „Ni vsak dr. G že dr. Goebbels“, kjer je bila objavljena fotografija tožnice in Branka Grimsa z otroki ob fotografiji Goebbelsa z družino, objavljen v okviru omenjene javne razprave, fotografiji pa sta bili objavljeni v rubriki Mladinamit, kjer se, kot je splošno znano, objavljajo satirični in provokativni prispevki. Objave fotografij zato ni mogoče razumeti kot trditev ali namigovanje, da je tožnica enaka Magdi Goebbels, in da je tako kot Magda Goebbels, sposobna zastupati svoje otroke. Iz besedil nad fotografijama je jasno razvidno, da gre za kritiko političnega delovanja tožničinega moža, ki ga tožnica podpira, saj se z možem in otroki izpostavlja javnosti z namenom dvigovanja moževе priljubljenosti med volivci. V satiri je tožnica prikazana le na fotografiji, besedilo nad prispevkom pa govori o njenem možu. Ostali sporni članki, za katere tožnica trdi, da avtorji opravičujejo, zagovarjajo in utemeljujejo primerjavo med fotografijo njene družine in fotografijo Josepha Goebbelsa: („Pravo ime“, Primerjave“, „Zakaj smo objavili fotografijo Grimsove družine“ in „Opravičilo in odstavitev“) so del javne razprave, ki se je razvila po objavi prispevka „Ni vsak dr. G že dr. Goebbels“, v katerih so novinarji tožene stranke podrobneje pojasnjevali, kaj je bil namen objave spornih fotografij: opozoriti na to, da so metode političnega delovanja, ki jih uporablja tožničin mož, enake metodam, ki jih je uporabljal Goebbels. Tudi ti članki tožnice ne omenjajo. Nadalje tožena stranka prereka trditev tožeče stranke, da je šlo z objavo fotografije tožnice do protipravnega posega v njeno pravico do zasebnosti, ob dejstvu, da tožnica nima pomislekov proti medijskemu izpostavljanju sebe in svojih otrok kot srečne družine, ko gre za pomoč možu pri dvigovanju njegove politične priljubljenosti, saj je splošno znano, da so volivci SDS naklonjeni tradicionalnim družinskim vrednotam. Ker je tožnica tista, ki je

sebe in svoje otroke v preteklosti že večkrat izpostavila javnosti z namenom, da bi njen mož pridobil naklonjenost javnosti, se ne more sklicevati na zasebnost, ko se fotografija njene družine pojavi v prispevku, ki je kritičen do njenega moža. Tožena stranka s tem v zvezi navaja, da je tožnica vsako leto šla z možem in otroki ob prazniku Marijinega vnebovzvetja na Brezje, kjer se je, čeprav je vedela, da je dogodek medijsko zelo odmeven, vedno z možem in otroki usedla v prvo vrsto in je dovolila fotografiranje in objavljane fotografij sebe in svoje družine (dokaz fotografija, objavljeni v tedniku Mladina na B6 in fotografija, objavljena v časopisu Delo in Dnevnik na B8 in B 9), zato ni moč govoriti, da gre za zaseben dogodek. Tožnica je dovolila fotografiranje sebe in svoje družine na Festivalu SDS, ki je javen in političen dogodek, te fotografije pa so celo naprodaj in jih je mogoče kupiti na spletni strani www.medeispeed.net, kot politični promocijski material (B10) in torej tudi v tem primeru ne gre za intimni dogodek. Sebe in svojo družino je izpostavila javnosti tudi, ko je soglašala, da se jo skupaj z otroki in možem slika za revijo Nova (27.3.2006) in za revijo Obrazi (april 2007) (na B11 in B12). Objava sporne fotografije pa se ne sme iztrgati iz konteksta satirične rubrike, v kateri je bila objavljena, in se ji ne sme pripisati pomena, ki ga v očeh povprečnega pralca nima. Tudi politična satira ima varstvo svobode izražanja. Vsak povprečen bralec razume, da v konkretnem primeru ne gre enačiti tožnice z Magdo Goebbels in za namigovanje, da je tudi tožnica sposobna ubiti svoje otroke, ampak za satirično izražanje nestrinjanja s političnim bojem moža tožnice. Tožnica pa tudi ni upravičena do nepremoženjske škode svojih otrok. Tožnica tudi ni trpela škode, ki bi bila pravno relevantna. Novinarji tožene stranke ravnali kot je treba, in zato tožena stranka ni odgovorna za škodo. Tožnica ni navedla nobenega tehtnega razloga, ki bi opravičeval visok odškodninski zahtevek, ki je glede na uveljavljeno sodno prakso in teorijo močno pretiran. Glede zahtevka za objavo sodbe in opravičila tožena stranka trdi, da je neutemeljen, ker ni elementa protipravnosti, poleg tega pa tožena stranka tudi ni navedla ostalih elementov, potrebnih za presojo utemeljenosti tega zahtevka.

3. V dokaznem postopku je sodišče pregledalo listine, razvidne iz dokaznih sklepov glavne obravnave in zaslišalo tožnico Martino Dragoš Grims. Sodišče je zavrnilo dokazni predlog tožnice, da se zaslišijo kot pričé Branko Grims, Marta Jarc in Katja Jarc, in predlog tožene stranke, da zasliši pričé Roberta Botterija, Grege Repovža, Janka Lorencija in Jureta Trampuša. Na podlagi trditev tožeče stranke in njenega zaslišanja ter po vpogledu listinskih dokazov v spis, je sodišče ugotovilo, da ravnanje tožene stranke z objavo spornih fotografij družine Goebbels in družine Grims na istem mestu v izdaji tednika Mladina in objava nadaljnjih spornih prispevkov, ni bilo protipravno. Glede na navedeno, nadaljnje dokazovanje z zaslišanjem navedenih prič ni bilo več potrebno, zato je v skladu z 287. členom ZPP te dokazne predloge sodišče zavrnilo.
4. V konkretnem primeru naj bi bila žalitev storjena preko časopisa, tednika

„Mladina“, ko je bila objavljena fotografija družine Grims ob fotografiji družine Goebbels. Gre za medsebojno trčenje dveh ustavnih pravic; in sicer med ustavno pravico do svobode izražanja (39. člen Ustave RS) in med ustavno pravico osebnega dostojanstva (34. člen Ustave RS) in duševne celovitost (35. člen Ustave RS), ki tvorita posamezne elemente splošne osebnostne pravice, skozi katero se odraža čast in dobro ime.

5. Pravica do dobrega imena in časti je osebnostna pravica določena v 34. členu Ustave Republike Slovenije. Po sodni praksi pa je čast posameznikova zavest o njegovi lastni vrednosti (subjektivni pojem), dobro ime pa vrednost (ugled), ki ga ima neka oseba v družbi (objektivni pojem). Funkcija ločevanja časti in dobrega imena pri razžalitvi je v tem, da je treba povezano presojeti tako subjektivne občutke posameznika kot tudi njegovo širšo, objektivno cenjenost (Odškodnina za razžalitev časti in dobrega imena, Vesna Bergant Rakočević, Pravna praksa, 15.4.2010, Priloga). Pojem žaljivosti je torej pravni standard in je potrebno v vsakem primeru glede na konkretne okoliščine primera presoditi, ali je neko ravnanje objektivno žaljivo in s tem protipravno. Pravna podlaga za odmero odškodnine je v 179. členu OZ. Poseg v pravice osebnosti pomeni civilni delikt, za katerega je kršitelj odškodninsko odgovoren, če so kumulativno izpolnjene vse splošne predpostavke za odškodnino, in sicer: protipravnost oziroma nedopustnost ravnanja, nastanek škode, vzročna zveza med nedopustnim ravnanjem in nastalo škodo ter odgovornostjo. V zvezi s protipravnostjo je za civilne spora pomembna določba tretjega odstavka 158. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) ki določa, da se ne kaznuje, kdor se o kom žaljivo izrazi v znanstvenem, književnem ali umetniškem delu, v resni kritiki, pri izpolnjevanju uradne dolžnosti, časnikarskega poklica, politične ali druge družbene dejavnosti, obrambi kakšne pravice ali varstvu upravičene koristi, če se iz načina izražanja ali iz drugih okoliščin vidi, da tega ni storil z namenom zaničevanja. Bistvo novinarstva je v njegovi objektivnosti. Svoboda novinarskega izražanja ni le posamezna pravica, saj se s tem uresničuje demokratična pravica javnosti, da je obveščena. Naloga tiska je prenašanje idej in informacij o vseh zadevah javnega pomena, na način, ki je v skladu z njegovimi obveznostmi in odgovornostmi, vendar je potrebno pri tem upoštevati, da ostane ugled posameznika neokrnjen. Novinarska svoboda pokriva tudi možnost zatekanja k pretiravanjem ali provokacijam, vendar pri tem ne sme prestopiti določene meje, ki pa se od primera do primera razlikujejo. So ožje, ko gre za politični govor, saj gre za vrsto izražanja, ki je bistvo demokracije in bi poseganje vanj pomenilo izpodkopavanje demokracije. Po drugi strani pa pravica do ugleda, dostojanstva, časti lahko prevlada nad svobodo govora. Meje so drugačne, ko gre za javno osebo, ki je dolžna dovoliti višjo stopnjo kritičnosti v zvezi s svojim delom. Glede na navedeno je tudi pravica javnosti, da je obveščena o osebi, ki je politično in gospodarsko aktivna v družbi, tisti vidik, ki utemeljuje, da se mora osebnostna pravica te osebe izjemoma ukloniti pravno upravičenemu

interesu javnosti. Kršitev duševne integritete je kršitev človekovih čustev in predstav, skratka, notranjega duševnega življenja. Napad na človekova čustva je podan, če se posega v človekovo notranje življenje na način, da se povzroči jeza, strah, žalost in občutek manjvrednosti. Vendar pa je potrebno povedati, da vsak neprimeren vpliv na čustvovanja določene osebe še ni nedovoljen poseg v človekovo osebnost, ki je podlaga za odškodninsko odgovornost. Vpliv na čustva tožnika mora biti takšen, da gre za globok poseg v tožnikovo osebnostno sfero, ki je imela za posledico rušenje njegovega ugleda in s tem zanj duševne bolečine, ki opravičujejo tožnika do odškodnine.

6. V 39. členu Ustave RS je v okviru pravice do svobode izražanja, zagotovljena svoboda komunikacij med ljudmi in svoboda medijev. Pri konkurenci ustavnih pravic, kot gre v konkretnem primeru (svoboda izražanja in varstvo osebnosti) je potrebno za razrešitev ustave upoštevati omejitve, ki ji določa Obligacijski zakonik (v nadaljevanju: OZ). Varstvo časti pa poleg obligacijskega prava regulira kazensko pravo. Osebnostne pravice so varovane pred posegi medijev. Za odgovornost medijev se zahteva protipravnost, saj samo osebna prizadetost brez protipravnosti ni dovolj za uveljavljanje pravice do odškodnine. V vsakem konkretnem primeru je treba proučiti okoliščine, ali je prizadeto npr. človekovo dostojanstvo, in ugotoviti, ali obstoji nesorazmernost med javnim interesom in individualno pravico. Gre za tehtanje varovanih pravnih dobrin in interesov ter njihovih posledic. Na podlagi tehtanja obeh dobrin se lahko izkaže, da je informacija pomembna za javnost, če gre za osebo, ki nastopa v javnem in političnem življenju. Presoja se teža posega in posledice, kar je zlasti pomembno pri odmeri nepremoženjske škode. Upošteva pa se tudi ravnanja prizadetega pred kršitvijo njegove pravice. Na strani kršilca je odločujoč tudi motiv in namen posega npr. interes javnosti, volilni boj, kritika mnenj (Odgovornost pri svobodi izražanja mnenj, zlasti medijev; Janez Šinkovec, Pravniki, Ljubljana, let. 50 (1995), 6-8)
7. Med pravnima strankama ni spora o tem, da so bili avtorji prispevkov oz. objavljenih člankov, zaposleni pri toženi stranki. Za škodo, ki jo povzroči delavec pri delu ali v zvezi z delom tretji osebi, odgovarja pravna ali fizična oseba, pri kateri je delavec delal takrat, ko je bila škoda povzročena, razen če dokaže, da je delavec v danih okoliščinah ravnal tako, kot je treba (1. odstavek 147. člena OZ).
8. Med pravnima strankama obstaja spor, ali so v danem primeru bile kršene osebnostne pravice oz. ali je tožena stranka tožeči stranki povzročila duševne bolečine z objavo spornih fotografij v prispevku „*Ni vsak dr. Grims že dr. Goebbels*“, ter ali je sploh šlo za primerjavo tožeče stranke z Magdo Goebbels, glede na trditev tožene stranke, da je v obravnavanem prispevku in vseh nadaljnjih

prispevkih šlo za kritiko političnega delovanja njenega moža, medtem ko o tožnici v nobenem od prispevkov ni bilo govora. Sodišče je zato odločalo, ali je takšno ravnanje tožene stranke, lahko podlaga za odškodninsko odgovornost, in kako je ravnanje tožeče stranke vplivalo na odškodninsko odgovornost tožene stranke.

9. Tožnica najprej zatrjuje, da gre v konkretnem primeru za intimen dogodek, saj se je tožnica z družino udeležila maše na Brezjah in ga zato novinarji ne bi smeli objaviti. Iz trditve obeh pravnih strank izhaja, da je sporna fotografija bila posneta na krščanskem dogodku. Tožeča stranka ni oporekala trditvi tožene stranke, da stranka SDS, katere eden izmed vidnejših članov SDS je tudi mož tožeče stranke, podpira krščanske vrednote in krščanske družine. Iz fotografij in iz izpiska iskalnika „Google“ (B14) je razvidno, da gre za medijski zelo odmeven krščanski dogodek, ki odmeva v javnosti, in zato ni mogoče govoriti o dejstvu, da je šlo v konkretnem primeru za fotografiranje zasebnega dogodka. Sodišče ni spregledalo okoliščin, da je bila družina tožeče stranke tako na sporni fotografiji, kakor tudi na vseh ostalih fotografijah iz preteklih let, slikana vedno v prvi vrsti (B6-B9). V zvezi s tem je tožeča stranka izpovedala, da so se udeležili verskih dogodkov na Brezjah in da so se najprej stali zadaj, saj so spredaj vedno stoli za VIP obiskovale, vendar so patri prišli moža prositi, če se usedeta spredaj, da ne boso sprednje vrste prazne. Izpovedala je, da se vedno najde nekdo, ki jih fotografija, tudi če mož odkloni fotografiranje. Sodišče njeni izpovedbi, da ni privolila v slikanje, ni sledilo. Ni dvoma o tem, da je tožena stranka vedela, da če se bodo usedli v prvo vrsto, bodo tudi fotografirani. Ne gre spregledati dejstva, da je celo sama tožeča stranka navedla, da gre za VIP vrsto, kar potrjuje dejstvo, da ji je bilo jasno, da se s presedanjem v prvo vrsto, zavestno izpostavi javnosti in medijem. Da se je tožeča stranka zavedala medijske prisotnosti, pa je moč zaključiti tudi na podlagi ostalih fotografij, ki so ravno tako bile posnete na praznik Marijinega vnebovzvetja v preteklih letih, ki so bile objavljene v časopisu Mladina, Delo in Dnevnik, in katerih objavo tožnica ni nasprotovala (A6-A10). S takšnim ravnanjem pa se je tožeča stranka tudi odrekla določenemu delu svoje zasebnosti. Glede na obrazloženo pa ni moč slediti tožnici, da je tožena stranka posegla v tožničine pravice do svobode veroizpovedi, čeprav bi se morala izogibati verskim stereotipom, saj tožnica navedenim objavam nikoli v preteklosti ni nasprotovala.
10. Na podlagi obrazloženega je moč zaključiti, da tožeča stranka sicer nima takšnega statusa javne osebe, kot ga ima njen mož, ki je znan politik in je zato, kot javna oseba, deležen večje kritike novinarjev, pa vendar je potrebno v konkretnem primeru upoštevati tudi ravnanja tožnice v odnosu do javnosti, na katere se sklicuje tožena stranka. Dejstvo je, da se je tožeča stranka skupaj z možem in otroki v preteklosti večkrat izpostavljala javnosti tako, da je privolila v fotografiranje in objavo fotografije sebe in svoje družine, skupaj z možem za različne časopise, kar je razvidno iz fotografij posnetih na Brezjah ob prazniku

Marijinega vnebovzetja, ki so bile objavljene v tedniku Mladina (B6), v časopisu Delo (B8) in Dnevnik (B9). Prav tako je javnosti sebe in svojo družino predstavila v intervjuju „Branko Grims, Pri treh je bil zraven“ v revija Nova v letu 2006; in intervjuja „Branko Grims z družino, Najpomembnejše je veselje otrok,“ v letu 2007 za revijo Obrazi (na B11 in B12). Sodišče zaključuje, da s takšnim izpostavljanjem javnosti, se tožnica sedaj ne more sedaj sklicevati na njeno zasebnost. Iz fotografij in člankov je razbrati, da je javnost bila seznanjena z dejstvom, da družina Grims uživa harmonično in srečno življenje, ki se tradicionalno udeležuje tudi verskih obredov na Brezjah, kar je v svojem zaslišanju potrdila tudi tožnica. Na podlagi, s strani tožene stranke predloženih fotografij in člankov družine Grims, je zaključiti, da sta tožnica in njen mož dopustila, da so se fotografije družine in torej tudi tožnice pojavljale v časopisu skozi daljšo časovno obdobje (B6- B12). Ne nazadnje pa tudi ni moč spregledati, da je tožnica dovolila fotografiranje sebe in svoje družine na Festivalu SDS, ki je javen in političen dogodek, pri čemer je te fotografije družine celo mogoče kupiti na spletni strani www.smedeispeed.net (B10) kot politično promocijski material, na kar opozarja tudi tožena stranka in čemer tožeča stranka **ne** oporeka. Ravno takšen način lastne promocije (preko svojih otrok oziroma družine) moža tožnice, je bila javna kritika tožene stranke. Pritrditi je navedbam tožene stranke, da so volivci SDS naklonjeni tradicionalnim družinskim vrednotam srečne družine. Ker je tožnica tista, ki je sebe in svoje otroke v preteklosti že večkrat izpostavila javnosti, celo tako, da je sliko družine Grims možno kupiti kot propagandni material, je zaključiti, da je s tem pripomogla, da bi njen mož pridobil naklonjenost javnosti in se zato sedaj ne more sklicevati na njeno zasebnost, ko se fotografija njene družine pojavi v prispevku, ki je kritičen do njenega moža. Že slovenska sodna praksa je zavzela stališče, da oseba, ki se po svoji volji izpostavlja javnosti, ne more pričakovati, da bodo mediji o njej poročali le dobro.

11. Nadalje pa ni moč spregledati, da se je fotografija njene družine pojavila v rubriki satire, ki je posebna zvrst objavljanja – pisanja, ki vedno s svojo vsebino meri na reči. V konkretnem primeru je hotela tožena stranka na nazoren način prikazati, kako mož tožene stranke izrablja medije za svojo promocijo, ravno tako kot je to počel dr. Goebbels, kar nedvomni izhaja iz besedila nad fotografijami, kjer je navedeno: „Ni vsak dr. G. že dr. Goebbels“ in samega teksta prispevka: „*Naš nekdanji sodelavec Sena Driskić je na svojem fejsbuku dr. Grimsa primerjal z dr. Goebbelsom. Uredništvo Mladinamita se pridružuje protestom. Mogoče se zdi, da se dr. Grims zgleduje po svojem vzorniku, a mu do njega še veliko manjka in mu trenutno ne seže niti do pasu. Potrebno bo še veliko vaje v manipulaciji. Sieg!*“ . Ni logično, da bi povprečni bralec svoje razumevanje sporočila omejil le na fotografijo, ki je lahko malo šokantna, ne pa tudi na naslov in objavljen tekst. Fotografija je bila tista, ki je povprečnega bralca spodbudila, da je prebral tudi vsebino objave. Iz samega teksta pa ni razvidno, da bi se sploh kritiziralo tožnico

in da bi se jo celo primerjalo s Magdo Goebbels, niti ni razvidno, da bi se kritiziralo njeno družino kot tako, niti prispevek na to ne namiguje. Je pa na podlagi teksta zaključiti, da je novinar kritiziral način političnega boja, pri čemer je uporabil iste metode, kot jih je uporabljal moč tožnice, in kar je tožnica tudi dopuščala. Nadalje tudi ni moč spregledati, da je sporni članek bil objavljen kot polemika na objavo članka Sena Driskiča in ga je zato moč šteti kot del javne razprave. Da je namen članka bila kritika političnega boja moža tožnice, ki svojo družino izrablja za politične namene, je moč zaključiti tudi na podlagi članka Gregorja Repovža: „*Je res nedopustno primerjati Grimsa in Goebbelsa, Janšo in Hitlerja ? Seveda ne gre za to, da bi bila Janša in Grims zločinca, nacista. Gre za to, da uporablja SDS, in najbolj SDS poosebljata prav Janša in Grims, metode političnega boja, ki so jih ne samo uporabljali, ampak v knjigi tudi vestno popisali prav nacisti.*“ ter „*Preberite še enkrat Hitlerjeva Strasserjeva in Goebbelsova politična navodila. Če ne bi bilo zraven teh treh srhljivih imen, bi verjetno zelo hitro prepoznali čigave metode političnega boja so danes to. Ko zapisom pritaknemo imena, seveda avtomatično rečemo, da je to prehudo. A kaj je v resnici prehudo. Primerjava?*“ (priloga A3). Res sicer Gregor Repovž v uvodniku zapiše: „*Ne sprenevedamo se. Slika Grimsove družine smo ob Goebbelsovi objavili pri polni zavesti.*“, vendar je ta zapis izvzet iz konteksta, saj v nadaljevanju slednji zapiše: *Fotografije Grimsove družine so bile narejene prostovoljno. Nastavljal je ženo in otroke objektivom. Pogosto. Brank Grims je bil tisti, ki je naredil nedopustno – pripeljal otroke v politiko. Z otroki si je nabiral politične točke. Posadil jih je v prvo vrsto. Lovil jih je zadrževal jih je, da so bili vsi na fotografiji. In tu se vid ,kako daleč so pripravljeni iti politiki. In poanta primerjave je bila ravno v tem* (priloga A4). Iz vsebine članka je torej razvidno, zakaj je bila sporna fotografija objavljena. Prav tako je namen objave obeh fotografij razvidna iz prispevka: „*Primerjave*“, kjer Janko Lorenci utemeljuje: „*Objava fotografij lahko zbuja nelagodje in pomisleke, toda njeno osnovno sporočilo je jasno in stoji - uporaba metod, ki so jih prakticirali nacisti, je nevarna in se dogaja tu, pred našimi očmi. Da bi to slišali in vzeli zares, je včasih potrebna radikalnost...* Vsebinsko je objava v Mladinamitu globoko upravičena.“ (priloga A5) in iz članka Jureta Trampuša z naslovom „*Zakaj smo objavili fotografijo Grimsove družine*“, kjer je navedeno: „*Zapisano je, da so politične metode in propaganda, ki jih uporabljata Grims (in SDS), podobne tistim, ki so jih uporabljali v Nacistični Nemčiji... Mladinamit se ni norčeval iz otrok, pač pa jih je na primeru politične propagande prikazal, kam lahko pripelje metoda političnega boja, ki jo gojijo v SDS*“ (priloga A 6); in rubrike v „*Mladinamit*“ z naslovom „*Opravičilo in odstavitev*“ s tekstom „*Opravičujemo se družini dr. Grimsa, ker smo jo objavili na sliki ob članku „Ni vsak dr. G. že dr. Goebbels“, ker družina nikakor ni odgovorna za dejanja, ki jih stori njen pater familias. Ne bomo je več objavili v tej družbi. Uredništvo Mladinamita se je odločilo, da zaradi tega zavržnega dejanja odstavi urednika Berta Ritotreba in ga pošlje v*

Guantanamo.“ (priloga A7). Iz navedenega članka pa je celo razbrati, da se je tožena stranka opravičila družini, čeprav namen tožene stranke ni bil kakorkoli škodovati družini kot taki, ampak pokazati, kam lahko pripeljejo dejanja moža tožnice, ki je obral iste metode političnega boja, kot jih je uporabljal dr. Goebbels in zato je tožena stranka objavila obe fotografiji. Tudi sledni je za svojo priljubljenost med ljudmi uporabljal svojo družino. Tožena stranka torej ni bila tista, ki bi tožnico in družino Grims prva izpostavila javnosti, je pa bila tista, ki je kritično obravnavala nabiranje političnih točk Branka Grimsa preko svoje družine.

12. Glede vprašanja, ali je v konkretnem primeru šlo za primerjavo tožnice z Magdo Goebbels, je sodišče upoštevalo izpovedbo tožeče stranke, ki je zaslišana izpovedala, da se sama zaradi obeh objavljenih slik družine Grims in družine Goebbels nikoli ni primerjala z ga. Magdo Gobbels. Je pa izpovedala, da je to primerjavo naredila tožena stranka. Takšni izjavi pa sodišče ni moglo slediti. Res sta objavljeni obe družini, vendar iz objavljenega teksta nad fotografijami, ki ga je skupaj s fotografijo možno obravnavati le celovito, ni razbrati, da bi tožena stranka primerjala tožnico s ga Magdo Goebbels, ki je pobila sovje otroke, ampak gre za kritiko političnega boja moža tožnice, ki je za svojo lastno promocijo dovoljeval objave svoje družine v medijih, kar je sodišče že obrazložilo. Da je temu tako, je razvidno tudi iz objavljenih člankov, ki jih je predložila tožeča stranka. Iz njih izhaja, da tožnica nikjer ni bila omenjena v besedi, bila pa je na sliki ob njenem možu in otrocih. Ponovno je zaključiti, da je v konkretnem primeru tožena stranka v obliki satire objavila sporno fotografijo s tekstom, ki meri na kritiko političnega delovanja njenega moža in stranke SDS, katere član je. Sodišče je namreč upoštevalo, da tednik Mladina bere določen krog bralcev, ki jih zanima kritika političnega dogajanja v Sloveniji. Kritika je bila vsekakor namenjena možu tožnice in nikakor ni letela nanjo. Tudi iz vsebine fotografije ni mogoče trditi, da je bil zaničevalen v odnosu do tožnice neposredno, saj je bila kritika usmerjena na njenega moža, v kontekstu družinske podpore, pa se je znašla tožnica le na fotografiji. Iz primerjave fotografij ni mogoč zaključek, da je bil namen tožene stranke zaničevalen, saj motiv spornih prispevkov ni bil v kritiki njenega materinstva in nje kot slabe osebe. Ravnanje tožene stranke z objavo fotografij ne izraža žalitve tožeče stranke. Iz fotografij je celo razvidno, da gre za ljubeč odnos tako tožnice kot tudi njenega moža do svojih otrok. Tako o tožnici ni bilo niti posrednega namiga, kot ga navaja tožneča stranka, saj sporočilo ni bilo o načinih življenja v družinah dr. Goebbels in družini dr. Grims, ampak o istih metodah promocije na političnem parketu. V ničemer ni zaslediti namena tožene stranke, prikazati tožečo stranko v slabi luči. Glede na navedeno po mnenju sodišča sporna objava fotografij ne predstavlja škodnega dejanja v odnosu do tožeče stranke, niti ni elementa protipravnosti in je že iz tega razloga potrební zahtevek zavrniti.
13. Ne glede na ugotovljeno je sodišče presojalo ali je sploh nastala škoda. V zvezi z duševnimi bolečinami je tožnica v zaslišanju izpovedala, da je žalostna, da cele

noči ne spijo, ker drugi otroci zafrkavajo njene otroke, ko govorijo“ da spet gledajo njihovega očeta; zopet je oče v televiziji, nimamo drugega dela, kot da gledajo njihovega očeta; zopet njihov oče skače iz televizije...“. Kot družina se ne mrejo več pokazati v javnosti. Povedala je, da sama ni politična oseba in da otroke vzgaja v tem, da gredo lahko kamor hočejo, to pa se je s temi dogodki spremenilo, prišlo je tudi do družinskih sporov, saj če mož reče, da gredo kam skupaj, vsi otroci planejo v jok, da ne gredo, da jih bodo slikali. Bolečine pa še trajajo, saj je morala dati veliko hčerko k psihologu, ker so jo sošolci zafrkavali. Na šoli so imeli sestanek s starši in njihovimi otroci, a se to še vedno ni umirilo. Izpove, da bo morala poiskati psihiatrično pomoč. Na telefon se, če kdo kliče, ne oglašča, odklopili pa so tudi zvonec. Iz njene izpovedbe je razbrati, da trpi zaradi kritik, ki letijo na politično delovanje njenega moža, prav tako pa zaradi pojavljanja njenega moža v medijih. Iz izpovedbe je razvidno, da sošolci njenih otrok otroke žalijo z očetom, da se otroci ne smejo več pojaviti s svojim očetom, saj očeta primerjajo za Goebbelsom, zato gredo na izlete brez moža. Iz tega pa je zaključiti, da kritiko javnosti (čeprav v konkretnem primeru otrok) ne doživlja tožnica, ampak njen mož. Iz njene izpovedbe ne izhaja, da bi žaljivke družbe letele na njo samo (tožnico) v zvezi s sporno fotografijo, tudi ni navedla, da se sedaj sodelavci do nje drugače obnašajo. In tudi ne pove, zakaj naj bi sama poiskala psihiatra, česar pa v tožbi sploh ne zatrjuje. Sodišče ugotavlja, da je mož tožeče stranke tisti, ki se pojavlja v medijih in je javna oseba. Otroci so kot člani družine že zaradi tega bolj izpostavljeni komentarjem drugih otrok, katerih starši niso javne osebnosti, vendar sta tožnica in njen mož otroke javnosti izpostavila sama, kot je že obrazloženo. Iz zaslišanja tožeče stranke in iz trditvene podlage tožbe prav tako ne izhaja, da bi otroci v šoli trpeli zato, ker bi jih otroci zafrkavali zaradi objave sporne fotografije, na kateri je tožnica. Celo sama tožeča stranka je v zaslišanju pojasnila, da drugi otroci zafrkavajo njene otroke zaradi njenega moža. Z besedami: „Otroci govorijo hčerki, kaj pa je tvoj oči, ali je samo tvoj oči na televiziji?“ in ... „kdo pa misli, da je tvoj oči?“ Sodišče ni spregledalo, da je tožeča stranka celo sama izpovedala, da je pomoč iskala zaradi zmerjanja otrok zaradi njenega moža. Poleg tega je tožeča stranka navedla, da otroci še ne vedo, kaj je primerjava z Goebbelsom, kar dodatno utrjuje zaključek sodišča, da primerjava tožeče stranke z Magdo Goebbels ni v vzročni zvezi z duševnimi bolečinami, ki jih trpi tožnica, ko navede, da je žalostna.

14. Ne nazadnje pa je sodišče na podlagi njenega zaslišanja ugotovilo, da tožnica stisko svojih otrok doživlja kot lastno nepremoženjsko škodo, kar pa po določbah 179. člena OZ ni pravno priznana škoda. Potrebno je tudi pojasniti, da sodišče pri oceni, ali je tožnica trpela duševne bolečine ni upoštevalo trditev v tožbi in njene izpovedi v delu, v katerem je opisovala svojo prizadetost in neprespanost in skrb zato, ker so bili prizadeti njeni otroci, zaradi šikaniranja v šoli oziroma vrteu. Duševne bolečine drugega, in ne oškodovanca (tožeče stranke) niso pravno

relevantne za presojo intenzivnosti in trajanja duševnih bolečin oškodovanca. Zgolj, da je ob objavi fotografij bila žalostna pa ne zadošča za prisoje odškodnine, tudi če bi navedenih fotografiji bili žaljivi, pa nista. Tudi sicer pa se tožnica ni izjasnila v čem je sama videla primerjavo, čeprav jo je sodišče večkrat vprašalo. Izpovedala je celo, da se sama ni primerjala z ga. Goebbels, iz česar pa je izključiti, da sploh ni podana temelj odgovornosti tožene stranke.

15. Sodišče ponovno poudarja, da je potrebno upoštevati, da je šlo v konkretnem primeru za satiro. Tožena stranka objavo fotografije ni naredila z namenom zaničevanja tožnice, ampak je hotela na satiričen način pokazati, da se ne strinja, da si mož tožnice politične točke nabira s pomočjo svoje družine, saj dopušča objavo svojih otrok v medijih. Dejstvo namreč je, da je mož tožnice svoje otroke izpostavil javnosti, prav tako jih je javnosti izpostavila tožnica. Tožena stranka torej ni bila tista, ki bi prva objavila fotografije družine, je pa na nazoren način hotela pokazati, da se s takšnim načinom ne strinja. Pri tem tudi ni spregledati, da je slika družine tudi promocijski material stakne SDS, ki ga je moč tudi kupiti (B10). Nadalje tudi ni moč spregledati, da je fotografija, ki je bila objavljena v Mladini dne 4.3.2011 (A2), bila iz dogodka v letu 2008, kar je razvidno iz primerjave s sliko objavljeno v Delu (B7) in kateri objavi tožena stranka sploh ni nasprotovala. Iz člankov je razvidno, da se tožena stranka ne strinja z metodo pridobivanja priljubljenosti na račun družine, kar je vsekakor storil mož tožnice in kar je z objavo obeh fotografij hotela v satirični obliki pokazati tožena stranka. Dejstvo namreč je, da je enake metode politične naklonjenosti pridobival tudi dr. Goebbels, in zato sta obe fotografiji obarjalen ena pri drugi. Da bi tožnica izgubila na ugledu zaradi objave njene fotografije, pa ni niti trdila in tudi ne izpovedala. Mož je tisti, ki je deležen kritik in zaradi katerega vsi trpijo in so žalostni, to pa v konkretnem primeru ne zadostuje za prisojo odškodnine tožnici.
16. Tožeča stranka je zahtevala tudi, da tožena stranka v 15 dneh objavi to sodbo v celoti v tedniku Mladina in se ob objavi sodbe tožeči stranki v isti izdaji tednika Mladina opraviči z besedilom: „Mladina, d.d. se opravičuje Martini Dragoš Grims ter njenim trem otrokom za objavo fotografije njene njene družine in za primerjavo te fotografije s fotografijo na kateri je Joseph Goebbels s svojo družino. Mladina, d.d.“. Zahtevek temelji na podlagi 178. člena OZ, ki določa, da če gre za kršitev osebnostne pravice, lahko sodišče odredi na stroške oškodovalca objavo sodbe oziroma popravka ali odredi, da mora oškodovalec preklicati izjavo, s katero je storil kršitev, ali storiti kaj drugega, s čimer je mogoče doseči namen, ki se doseže z odškodnino. Gre za zahtevek, ki ga je mogoče kumulirati z zahtevkom za denarno odškodnino za nepremoženjsko škodo. Vendar ker je sodišče presodilo, da ne obstoji temelj za nastanek odškodninskega razmerja, je zavrnilo tudi ta zahtevek.

17. Ker je sodišče zahtevka iz naslova pravice do odškodnine zaradi posega v osebne pravice zavrnilo, se o višini tožbenega zahtevka ni opredeljevalo.
18. Izrek o stroških temelji na določilu 154. in 155. člena ZPP, ki ga je sodišče odmerilo v skladu z odvetniško in taksno tarifo, razvidno i z specificiranega stroškovnika na list. št. 57 spisa in odločilo kot izhaja iz izreka te odločbe. Za stroške postopka, ki predstavljajo denarno obveznost veljajo določbe, ki veljajo za zamudo za izpolnitev denarnih obveznosti. Po določilu 378. člena OZ dolguje dolžni, ki zamudi z izpolnitvijo denarne obveznosti, tudi zamudne obresti. Z izpolnitvijo denarne obveznosti pa zamudi, če ne izpolni svoje obveznosti v roku, ki je določen za izpolnitev (299. člen OZ).

PRAVNI POUK:

19. Zoper to sodbo je dopustna pritožba v roku 15 dni od vročitve prepisa sodbe. Pritožba mora obsegati navedbo sodbe, zoper katero se vlaga, izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge ter podpis pritožnika. Stranka lahko vloži pritožbo sama, če pa jo vloži po pooblaščenju, je to lahko le odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit, sicer jo bo sodišče zavrglo. Če bo pritožbo vložil odvetnik, ne da bi pritožbi priložil pooblastilo, bo tožbo sodišče zavrglo. V postopku s pritožbo se ne uporabljajo določbe 108. člena ZPP o vračanju nepopolnih in nejasnih vlog v dopolnitev in popravilo. Nepopolna ali nejasna pritožba bo brez nadaljnjega postopanja zavržena. Če sodna taksa ne bo plačana najkasneje v roku, ki ga bo sodišče določilo v nalogu za plačilo sodne takse in ne bodo podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno odplačilo sodnih taks, se bo štelo, da je pritožba umaknjena. Pritožbo je potrebno vložiti pisno v dveh izvodih pri tem sodišču, o njej pa bo odločalo Višje sodišče v Ljubljani.

Ljubljana, 20. junij 2013

Okrožna sodnica:

Martina Zidar



Ta prepis je soglasen z izvornikom
Priloge priložena
sodni osebi:

